

kui neid külvand, ja kaebas sii, kui seeme muidugi üles ei tahmud tärkada: Minu töö ei õnnista mitte!

Seda moodi õhkavad kaa mitu ja mitu riistinimelist oma õnnetuse üle ja mis vägusega, seda ei või otsekohje välja ütelda. Niipalju aga on töö, et seal juures ekjutust mitmel kombel sündib. Sest käs inimesi täeti tähale on panund, peab tunnustama, et haigusest, vigase ihulikmetest ja muu tööde alha asjadest, kus juures muidugi ühtigi ei või parata, et küll needjammad üsna tihisi inimeste oma sii läbi juhtuvad, ma ütlen, neist vigadustest rääkima tuleks küll need inimesed, käs hea meelega õnnelikuks tahaksid saada, ise sündlased, kui uende kohta see wana sõna ei taha töeks minna: *Z g a ü f s o n e m a e n e s e õ n u e s e p p.* Jumala abiga lähääb küll inimesel korda hoolja tööga selle järgle jõuda, mis ta omaks nimeks arvab hea olevald, kui ta aga Jumalat paludes ja tööd tehes mõistab 1) aega täite oma kasuks pruunkida — 2) wähäm välja anda, kui sisse tuleb — ja 3) oma vara hästi koos hoida.

Kuulus Benjamin Franklin, kes 100 aastat eest Ameerikamaal elas ja kes enne palju viisest pidi nägama, enne kui aliva põlvset ann ja õime sisse sai, seosamma kuulus mees on

kord ühes osavalt kirjutud mõnuusa öpetliku tükki, mis ta „*w a c e f s N i h h a r d i f s*“ nimetas, selgesete tünnistamid, kuidas need, kes püüavad õnnelikuks jaada, seda kaa võimalikuks võivad teha, kui n'ad aga Jumala abi peale lootes kindla meelega usunuse, truuwuse ja oma vara koos hooldusega oma ettecatud sihi poole piisavad. Ta näitab seal selgesite, kuidas inimesed ennast wäga pettavad, kui n'ad oma ekspimette järäl arrawad, et — mis see üks minut on? ehk — on see kopikas kaa asi? ja muud selleksarnast veel. Sähärdune arivamine on kerglane ja otsekohje ütelda vatt, sest et üsinguised küsimised seda kerget meett arvadawad, misga Jumalast autud aja ja waraga ümber käikse. See arivamine on juba mõnda jöukad waejeks ja lehivat walge kepi warale saatnud. Seepärast, kes paremat põlve taga igatseb, pidagu meeles, et 1) aeg on kuid! Et küll pääival enam tunda ei ole, kui 24, siiski nagu kardaks mõni, sedagi veel liiga olevald, et seda otsegi meelega tühja äraväidab, ilma selle peale mõtlematta, kui palju kasu selle aegus oleks wöind enesele ja ligimisele saatia. Kui kaa üks ainus weerand tund saab äraaraisatud, siis teeb see 300 tööpääwa kohta ometi 75 tundi ja see on otsekohje 7 töövääma. Mis ütlevad ajaraiskaja see peale, kui kuuleks, et